

til denne Sag, hvortil kommer det samme Beløb for Kommunerne. Naar det ærede Medlem mener, at det er det Beløb, man skal holde sig indenfor, bliver den nye Lov jo akkurat, som den gamle har været, og vil altsaa medføre, at Tusindvis af Kvinder maa gaa til Fattigvæsenet for at faa Hjælp. Men det er min Opfattelse, at naar man har en saadan human social Lov, skal den ikke være en Lov paa Papiret, men en Lov, der gavner Enkerne og deres Børn, ligesom jeg ogsaa mener, at naar vi nu skal have den lavet om, skal den tillige kunne gavne de fattige Enkemænds Børn.

Det ærede Medlem Hr. Parkov gjorde opmærksom paa, at jeg havde sagt, at Loven var uanvendelig. Ja, man kan godt bruge det Udtryk. Selvfølgelig er den anvendelig i den Forstand, at man maa arbejde med den saa godt, man formaar, men naar Tusinder af Mennesker, særlig Kvinder her i København, er udelukkede fra at komme i Betragtning efter Enkebørnsloven og maa gaa lige over til Fattigunderstøttelsen, saa viser dette dog, at Loven er uanvendelig for disse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Jeg har ikke i Udvalget fremsat noget Forslag til en glidende Skala, men jeg har bl. a. efter den ærede Udvalgsformands Opfordring søgt at skitsere, hvorledes man kunde tænke sig det gjort. At den ærede Udvalgsformand nu saa afgørende fordømmer dette Udkast, er der jo ikke noget at sige til, ligesom der heller ikke er noget at sige til, at den ærede Formand ikke gjorde noget Forsøg paa at skildre de Bidrag, som hun selv har givet til denne Opgaves Løsning — Grundene dertil er ganske forstaaelige og nærliggende.

Den højtærede Minister siger, at jeg har hævdet angaaende Loven af 1919, at særlig Venstre har været virksomt ved Udarbejdelsen af denne Lov. Det er ingenlunde Tilfældet, jeg har sagt det modsatte. Jeg har sagt, at Venstre i 1919 bestræbte sig til det yderste for at naa til Gennemførelse af en glidende Skala, men stødte paa ubetinget Modstand hos det Flertal, som den Gang beherskede Folketinget, og derfor maatte bøje sig. Vi genoptager nu

disse Bestræbelser, og der er noget, som tyder paa, at vi møder et mere aabent Øre, end Tilfældet var i 1919. Ogsaa den højtærede Minister mener, at jeg ikke har haft Held i mit Arbejde, da vi forsøgte at skitsere en glidende Skala til Anvendelse i denne Lovgivning — altsaa ganske ligesom den ærede socialdemokratiske Ordfører —, og det er jo muligt, at jeg ikke har haft Held dermed, men lad os nu se, om den højtærede Minister faar mere Held med det, som han har i Sinde at foreslaa. Det synes, som om han vil begrunde den Omstændighed, at vi ikke faar Forslaget til første Behandling her i Tinget, med, at ogsaa han anser Forslaget for at være mindre fyldestgørende, at ogsaa han synes at være mindre tilfreds dermed. Men det er jo ikke nogen Grund til, at vi ikke skal have Sagen til Behandling her. — Aldersrenten kommer jo, hvad den højtærede Minister sikkert erkender, ikke denne Sag det fjerneste ved, og det nytter ikke, at den højtærede Minister Gang paa Gang fremsætter de samme Udtalelser derom. Principperne i Aldersrenteloven er fuldt og helt indeholdt i det Forslag, jeg oprindeligt fremsatte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Helga Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lærerskoler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2727).

Lovforslaget sattes til Forhandling.